

بازی کودکان در دوره آموزشگاهی

با توجه به روایات دینی که ۷ ساله اول زندگی کودک را سن بازی می دانند، آیا معنایش این است که از ۷ سالگی به بعد، مانع بازی کودک شویم؟

درست است که ۷ ساله دوم زندگی کودک، دوره آموزش پذیری او است؛ اما معنایش این نیست که باید از بازی منع شود. فرزند شما تا پایان ۱۱ سالگی کودک است و همچنان به نشاط و شادابی نیاز دارد؛ به همین معلمان و مربیان مدارس (به ویژه مقطع ابتدایی) پیشنهاد می کنیم همزمان و همراه با آموزش دروس، از برنامه های آموزشی بازی گرا و بازی های ((با قاعده)) نیز استفاده کنند؛ زیرا بازی، فرصت گرانبهائی را برای یادگیری و اندیشه ورزی دانش آموزان فراهم می سازد. بازی، روی تمام ابعاد یادگیری دانش آموزان اثر مثبت می گذارد و بر هوش و مهارت سخن گفتن او می افزاید.

دانش آموزان هنگام بازی از طریق ((آزمون و خطا)) نکاتی را درباره زندگی می آموزد و اطلاعات موجود در ذهن خود را پردازش می کند. همان گونه که پیش تر گفتیم (ر.ک:ص) برای بازی کودکان زیر ۷ سال محدودیتی وجود ندارد؛ اما با ورود کودک به دوره آموزشگاهی، بازی او محدودتر می شود؛ زیرا

باید قسمتی از وقت خود را صرف آموزش کند(ر.ک:ص ۳۷ و ۳۸).
همان گونه که امامان معصوم(ع) در ۷ سال اول بر بازی کودک تاکید کرده
اند(ر.ک:ص) برای زیاده روی در آن در سنین بالاتر (به ویژه نوجوانی) هشدار داده
اند